

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Α'.

ΤΑ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΙΜΜΗΝΗΣ ΤΟΥ ΔΕΣΠΙΟΙΝΗΣ ΒΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

Δ'.

Συνεχίζουμε την δημοσίευσή των πιο εκλεκτών σελίδων από το πολύτιμο Λεύκωμα της αίμμηνητου δεσποίνης Βήτας 'Αλ. Φιλαδελφούς και του διακεκομένου αρχαιολόγου και συγγραφέως κ. 'Αλεξάνδρου Φιλαδέλφου.

'Αρχίζουμε μ' έναν ύμνο — ύμνο στο πεζό — του Γάλλου συγγραφέως 'Ερρίκου Μπιντού, προς την «αίωνα ωμορφιά» των 'Αθηνών. 'Ιδού :

«Από την αιώνα ωμορφιά των 'Αθηνών κάθε άνθρωπος ερχεται να ζητήσει διαδοχικά τὸ βάλαμο πού τὸν χρειάζεται. Ὁ Ρέναν λάτρευε στὴν πόλι αὐτὴ τῆ σύνεσι, ὁ 'Ανατόλ Φρανς γύρευε τῆ γαλήνη. Οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι ἐρχονται νὰ ζητήσουν μέσα στὴν ἀγωνία τους, τὸ χαμόγελο τῶν ἀρχαίων παρθένων. Καὶ ἡ ἀνεξάντλητη 'Ελλάδα δίνει ἀνεξάντλητα τοὺς καρπούς τῆς πνευματὸς τῆς στὴν αἰώνα συνέχια τῶν ἐποχῶν».

'Ακολουθεῖ ἕνα τετράστιχο τοῦ μεγάλου μας ποιητῆ κ. Κωστή Παλαμά, ἀφορισμένο στὴν κ. Βήτη Φιλαδέλφου :

Καὶ τὸ παινεύομαι πὼς ἦρα, κί' εἶμαι πλάστης, καὶ τὸ παινεύομαι, ὄψαναί ! Ἦρα τὴν καθαρῶτατην 'Ιδέα μὲς στ' ὠραϊότατο κορμί.

'Ιδού τώρα ἕνα γράμμα τοῦ ἀειμνήστου διευθυντοῦ τῆς «'Αρροπόσεως» Βλασίου Γαβριηλίδου. Ὁ διαπρεπὴς 'Ἑλληρ δημοσιογράφος γράφει στὴν κ. 'Αλ. Φιλαδέλφου τὴ γνώμη του, γιὰ ἕνα μονόπρακτο δραματῆς του. Τὸ δράμα αὐτὸ, τὸ ὁποῖο ἔφερε τὸν τίτλο «'Η 'Εραστοκτόνος», δὲν ἐξεδόθη ποτέ. Ὁ κ. Φιλαδέλφου εἶχε δώσει στὸ Γαβριηλίδου τὸ χειρόγραφο.

«Φίλατε,

«Βεβαίως ἐνε π σ θ α σ τ ἰ σ ι ο ν, ὡς μοῦ εἶπες. Καὶ θά κάμη καὶ πολὺ καλὴν ἐντύπωσιν, νομίζω. 'Αλλ' ἔχεις μονολόγους πάρα πολὺ μεγάλους. Καὶ οἱ ἥθοιοί μας δὲν ἔχουν δόντια διὰ τὰ τοιαῦτα. Μερικαὶ εἰκόνας πάρα πολὺ τολμηραὶ καὶ ἀλλόκοτα. 'Ενθρομὸν δεῖ ὑπεράχει καὶ σάτυρα».

'Αθήνησι 19 Αυγούστου 1886.

Σὸς ΒΛ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

'Ακολουθεῖ μιὰ θερμότητὴ ἀφιέρωσης τῆς διακεκομένης Ρομαντογαλλίδος συγγραφέως Πριγκησιόσης Μπιμπέσκο, πρὸς τὸν κ. 'Αλ. Φιλαδέλφου :

«Στὸν κ. 'Αλέξανδρο Φιλαδέλφου, παιδι τῆς 'Αθήνας ὅπου ἡ νεότης κ' ἡ ὀμορφιά κίχσαν τὸ Χρόνον, ὅπου ἡ ζωὴ φαίνεται γαλήνια σάν τὴ θαλάσσια γαλήνη...»

Νῦ ἀκόμα ἕνα θαυμάσιο ποίημα τὸ ἐκλεκτὸ ποιητῆ μας κ. 'Αριστ. Πιροβελγγίου :

ΑΠΟ ΤΑ «ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ»

"Ανοιξὶς τοῦ κόσμου, ἀνοιξὶς λαμπρῶν σ' ὄψανα τοὺς κάμπους φρονεῖν γαλήνη ἡσυχ λαχτάρα, μισροδομημένη μὲς ἀπὸ τὴν πλάσι πρὸς τὰ ὕψη (βγαίνει.

Καὶ διαβαίνει ὁ κόσμος μὲ σκνοφτὸ (κεφάλι, μὲ χλωμὴ τὴν ὄψι, μὲ φροντιδῶν (ζάλη.

Στὶς σκεπὲς ἐπάνω καὶ στὰ παρθύρια καὶ στῶν δέντρων μέσα τὰ κλαδιά τὰ μύρια

τὰ πουλάκια ψάλλουν καὶ τραλλὰ (γιορτάζουν, τὴν ἀγάπ' ὕμνουνε, τὴ ζωὴ δοξάζουν.

Καὶ διαβαίνει ὁ κόσμος μὲ σκνοφτὸ (πτό κεφάλι, μὲ χλωμὴ τὴν ὄψι, μὲ φροντιδῶν (ζάλη.

"Ὀλη γύρω ἡ πλάσι ἔξωσι ἐνε (κί' ἄσμα !

Πάλλε μὲ ἀγάπη κάθε τῆς γῆς πλάσμα. Καταδικασμένος μόνον ὁ πολίτης τὴν ἀγνὴ δὲ ναιόθει καὶ γλυκεῖα πνοὴ τῆς. Καὶ περὶ τὸν δρόμους μὲ σκνοφτὸ κεφάλι, μὲ χλωμὴ τὴν ὄψι, μὲ φροντιδῶν ζάλη.

Κί' ἕνα γνωμὸν τὸ γνωστὸ συγγραφέως κ. Δ. Ι. Καλογεροπούλου :

«'Αἱ φιλοφρονήσεις ὁμοιάζουν μὲ πυροτεχνήματα. 'Ενόσω φλέγονται, εὐχαριστοῦν. 'Αμα τελειώσουν, δὲν μὲνει τίποτε...»

'Ιδού ἀκόμα ἕνας ἀφορισμὸς περὶ τέχνης τοῦ μεγάλου Γάλλου ποιητῆ Θεοφ. Γιωτιέ :

«Ματαιότης ματαιότητων, τὰ πάντα ματαιότης», λέγει ὁ 'Εκκλησιαστής. Ὅλα περνοῦν, μονάχα ἡ γερὴ τέχνη ἐνε αἰώνια. 'Ενα ὄρατο ἀγαλμα ζεὶ καὶ μετὰ τὴν καταστροφή μᾶς πολιτείας».

Tout est vain excepté le vin.

Καὶ τώρα ἕνα ποίημα τοῦ ἐν Νεαπόλει 'Ἑλληνος ποιητῆ καὶ λογογράφου Κ. Τριανταφύλλου.

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ

'Αγαπῶ, πλὴν ἀμφιβάλλω ἀμφιβάλλω κί' ἀγαπῶ. 'Αχ, εἰς ποῖαν εἶμαι θέσιν πού δὲν ξέρω τί νὰ πῶ !

Τί σημαίνει ἀμφιβάλλω, τί σημαίνει δυσπιστῶ ;... Τάχα πῶς ἀντραπατώμαι ὄχι ὅσον ἀγαπῶ ;

Πλὴν ἂν τοῦτο ἀληθεύει, λοιπὸν τότε ἀμφιβάλλω κί' ἔλα, φίλη μου, νὰ ζήσης,

φίλα με νὰ σὲ φιλῶ ! Καὶ φιλοῦμεν' ὁμοεισάιως ἂς περνοῦμε τὸν καιρὸ ἵπου τρέχει καὶ διαβαίνει καὶ δὲν ἔχει γυρισμὸ.

Νεαπόλει, 14 Ὀκτωβρ. 1899.

'Ιδού ἐπίσης μιὰ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν κ. 'Αλ. Φιλαδέλφου ἐκ μέρους τῆς διακεκομένης Γαλλίδος συγγραφέως 'Ιουλιέττας 'Αδαμ (Καὶς Λαμπερό) :

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΜΕΓ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ.

«'Αγαπητὴ κύριε, ἐπιβίωω νὰ σᾶς ἰδῶ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς ἡμέρες, ἢ ὥρα μία.

«'Η ὀμορφιά τῆς Ὀλυμπίας, τὸν Δελφῶν καὶ τῆς 'Επιδαύρου δὲν μ' ἔκαμαν νὰ ξεχάσω τὸν θουμαστὸν Παρθενῶνα καὶ τὸν τὸσο μορφωμένο καὶ τόσο καλλιτέχνη 'Ἑλληνα πού ναιόθει τόσο καλά τὸ θουμαστὸ του πνεύμα.

«Σαναδαβάζοντας τὶς πρώτες μου γραμμὲς ἔλιπω ὅτι ἡ λέξις «θουμαστὸς» ἔρχεται ὡς ἐκατὸ φορὲς στὴν πέννα μου.

«'Εσεῖς θὰ ἐκπλαγῆτε τὸ λιγώτερο γι' αὐτὸ, ἐσεῖς ὁποῖος γνωρίζετε νὰ θουμάσετε μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς σας τὴν ἀρχαία μας 'Ελλάδα.

«Ἐυαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε, ἀγαπητὴ κύριε, τὴ συμπαιθεῖά μου». 20 Μαρτίου 1901.

ΙΟΥΛΙΕΤΤΑ ΑΔΑΜ

Κί' ἀκόμα δύο θερικὰ λόγια γιὰ τὴν ὀμορφιά τῆς 'Ακροπόλεως τῆς ἐκλεκτῆς Γαλλίδος καλλιτέχνης Σοσίλ Σορέλ. 'Ιδού :

«Ὡ 'Ιερὴ 'Ακρόπολι, κορυφὴ ὄλων τῶν τελειοτήτων πού φωτίζει τὴν κατάπληκτη ψυχὴ μ' !...

«Πολλὲς εὐχαριστίες στὸν κ. Φιλαδέλφου, τὸ μάγο τῆς ὀμορφιάς».

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Συνέχεια.

Στίχοι τοῦ ἐν Παρισίους 'Ἑλληνος καλλιτέχνη κ. Δημ. Γαλιάνου. (Ἀπὸ τὸ Λεύκωμα τοῦ κ. 'Αλ. Φιλαδέλφου).

'Ιδού ὁ 'Απελλῆς ! (Ὁ ζωγράφος κ. 'Ιακωβίδης).—'Αλλ' ἰδού καὶ ὁ Φειδίας ! (Ὁ γλύπτης κ. Σώχος). (Στίχοι καὶ ἔξωσι τοῦ κ. Ροῖλου, ἀπὸ τὸ Λεύκωμα τοῦ κ. 'Αλ. Φιλαδέλφου).